

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/210/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514219771
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7514219771.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému M.U.L. O.B., C.. XX.XX.XXXX, S. O., N. XX/XX, o zaplatenie 2000 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 13C/128/2015-54 zo 16.1.2017 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej zamietavej časti.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie konanie v časti úrokov v sume 174,15 €, v časti úrokov z omeškania v sume 70,62 € a poplatkov v sume 62,19 € zastavil a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2000 eur, nezaplatené úroky v sume 92,39 eur, nezaplatené úroky z omeškania v sume 0,35 eur, úrok z omeškania 5% ročne z nezaplatennej istiny vo výške 2000 eur a nezaplatených úrokov vo výške 92,39 eur od 07.03.2014 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, keď v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 2000 € s príslušenstvom titulom nesplateného úveru, keď žalovaný porušil zmluvné povinnosti, kvôli čomu bol 11.2.2014 písomne vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru do 05.03.2014, pričom žalovaná suma pozostávala z istiny v sume 2000 €, úrokov v sume 266,54 €, úrokov z omeškania v sume 70,97 € a z poplatkov v sume 62,19 €. Po podaní žaloby žalobca v časti príslušenstva žalobu vzal späť a v tejto časti konanie bolo zastavené. Vykonaným dokazovaním zistil, že strany uzavreli dňa 08.10.2013 úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky v sume 2000 € a tento sa ich zaviazal vrátiť v pravidelných mesačných anuitných splátkach, čo však nespĺnil, a preto došlo k zosplateniu úveru. Citoval § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., § 1 ods. 2 a § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1,4 a 5, ako aj § 54 ods. 1,2 Obč.zákonníka a tiež vybrané články Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 a za nesporné považoval, že strany uzavreli spotrebiteľskú zmluvu a táto nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa a ani nekalé zmluvné podmienky. Vyhovel návrhu na zaplatenie istiny vo výške 2.000 €, ako aj v časti nezaplatených úrokov v sume 92,39 €, nezaplatených úrokov z omeškania v sume 0,35 € a ďalej úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny a nezaplatených úrokov od 7.3.2014 do zaplatenia. Hoci žalobca žiadal priznať aj úrok z úveru vo výške 12,90 % ročne z nezaplatennej istiny od 7.3.2014, v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie NS SR sp.zn. Obo/143/98, Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 476/2012-14) mal za to, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Od

splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania, čo je aj logické, pretože na ťarchu spotrebiteľa nemôže dôjsť k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania. Vzhľadom na uvedené žalobcovi úrok vo výške 12,90 % ročne z istiny 2.000 € od 7.3.2014 do zaplatenia nepriznal. Priznal mu však nárok na úhradu úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Obč.zákonníka. Úspešnému žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

3. Proti zamietavej časti rozsudku podal žalobca včas odvolanie a nesúhlasil s názorom súdu, že po zosplatnení mu už nepatrí zmluvný úrok, ale len úroky z omeškania. V tejto časti podľa neho rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Trval na tom, že jeho nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Citoval § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka a bol toho názoru, že už z podstaty úroku ako ceny za používanie peňažných prostriedkov možno vyvodiť, že povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru. Pri úverovej zmluve ide nepochybne o plnenie peňažného záväzku, a to hneď v dvoch rovinách: vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť požadované úroky. Ak dlžník v oboch prípadoch nesplní svoju povinnosť včas, dostane sa do omeškania a ide tak o dva rozdielne inštitúty, ktoré sa odlišujú svojou podstatou, ako aj funkciami a pri omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov má ako veriteľ nárok jednak na úrok z úveru a jednak na úrok z omeškania. Na podporu svojej argumentácie odkázal aj na aktuálnu rozhodovaciu prax napr. Krajského súdu v Žiline, či Okresného súdu Ružomberok. Zdôraznil, že úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. S poukazom na znenie § 506 Obchodného zákonníka mal za to, že je v ňom upravený špecifický prípad odstúpenia od zmluvy pri omeškaní dlžníka, ktoré odstúpenie však nespôsobuje zánik záväzku ex tunc. Odstúpením od zmluvy táto od počiatku nezanikla a naďalej trvá jeho právo a tomu zodpovedajúca povinnosť dlžníka vrátiť dlžnú sumu spolu s úrokmi z úveru. Tým nie je dotknutý nárok na zákonný úrok z omeškania.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP preskúmal napadnutý rozsudok aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

6. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 2.11.2017 o 10.00 hod., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli riadne zverejnené v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP.

7. Žalobca v odvolaní uviedol odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa CSP účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu ide o odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Odvolacie dôvody žalobcu naplnené neboli.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd konštatuje, že vecne správne, podrobné a presvedčivé, ale aj zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého výroku rozsudku, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje. Odvolacie námietky žalobcu boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi náležite vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku.

10. Na zdôraznenie správnosti rozsudku odvolací súd uvádza:

Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik (a trvanie) je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká aj akcesorický záväzok úrokový. Pretrváva len povinnosť uhradiť doterajšie úroky a tým, že včas dlžník nesplatí istinu a úroky z istiny dostáva sa do omeškania s plnením (istiny a príslušenstva). Odvolací súd tu poukazuje v prvom rade na skutočnosť, že zosplatnenie ako jednostranný právny úkon veriteľa zásadne mení pôvodne dohodnutý úverový vzťah. Je potrebné zohľadniť skutočnosť, že zmluvné úroky a úroky z omeškania sú síce obe príslušenstvom pohľadávky, avšak majú odlišné funkcie a je potrebné ich odlišovať. Zmluvné úroky sú odmenou (cenou) za užívanie istiny a úroky z omeškania predstavujú zákonom stanovenú sankciu za omeškание s platením istiny a na rozdiel od zmluvných úrokov ich môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dojednané. Odvolací súd poukazuje na základnú charakteristiku úverového vzťahu, keď v dôsledku uzatvorenia zmluvy o úvere dochádza u veriteľa k stavu absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne v splátkach vracia, za čo mu prináleží zmluvne dojednaný úrok, ktorý predstavuje cenu peňazí, t.j. odplatu za to, že veriteľ počas trvania zmluvného vzťahu nemá istinu úveru k dispozícii a nemôže s ňou nakladať a produkovať zisk. Tento absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok dojednaný v zmluve, ktorý je splácaný spolu so splátkami úveru. Odlišná situácia však nastane v prípade predčasného a mimoriadneho zosplatnenia úveru na základe jednostranného úkonu veriteľa (na základe slobodnej voľby veriteľa), v dôsledku ktorého dôjde k zmene pôvodne dohodnutého úverového vzťahu. V dôsledku takéhoto jednostranného úkonu veriteľa vznikne mu nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru, t.j. veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a obmedzenie možnosti produkovať zisk. Naproti tomu v dôsledku tohto jednostranného právneho úkonu dlžník už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať (a splácať ich postupne v splátkach), t.j. vznikne mu povinnosť uhradiť celú požičanú sumu spolu s kapitalizovaným úrokom ku dňu zosplatnenia. Podľa názoru odvolacieho súdu za takýto stav oprávnenej držby požičaných finančných prostriedkov možno považovať iba stav do zosplatnenia celého úveru, nakoľko zosplatnením úveru dlžník právo držať požičanú sumu stráca. Odvolací súd teda jednoznačne uzatvára, že po zosplatnení pohľadávky má veriteľ (žalobca) právo iba na úrok z omeškania a nemá nárok na zmluvne dojednaný úrok.

11. V zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ods. 2 veta tretia) na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa mali použiť normy obchodného práva (teda nie je namieste argumentácia žalobcu ustanovením § 506 ods. 3 Obchodného zákonníka).

12. Žiada sa zdôrazniť, že podľa úverovej zmluvy z 8.10.2013 sa strany dohodli na fixnej úrokovej sadzbe 12,9 % p.a. do splatnosti. Pôvodný termín splatnosti 9.10.2023 bol zo strany veriteľa výzvou na predčasné splatenie úveru zmenený a dlžník mal celý dlh uhradiť najneskôr do 5.3.2014. Stranami sporu nebolo osobitne dohodnuté, aby žalobcovi po zosplatnení patril zmluvný úrok 12,90 % p. a.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).